

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερουσίον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*» (δὺς) καί· «*Οὐκ ἐπησχύνθη*» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Σοφίας ἐραστής*».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου (ᾧρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 15).

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου· «*ὦ θεία καὶ ἱερά*», μετὰ τῶν στίχων·

«*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

«*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος*».

Ἀπολυτίκια: τοῦ ἁγίου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς·
«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»
καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μορφὴν
ἀναλλοιώτως».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας
μου σύνεσιν» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην».

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θε-
οτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Κανόνες: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·
«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου·
«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἐξανοίξας τὸ στόμα». Δόξα, τὸ
ἕτερον· «Πᾶσαν ἡρδευσας τὴν οἰκουμένην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ
τῶν ὄλων Κύριος».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θα-
λάσσης» (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 16).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν
κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Τῆς ἐορτῆς

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».
«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτμηθέντα».
«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδῳῇ περιτομὴν λαβόντα».
«Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός».

Στίχ. «Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».
«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα».

Τοῦ ἁγίου

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».
«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».
«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου
θεότητος τὸ κράτος».
«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας».
«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἀπορεῖ πᾶσα
γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν
ὑπὲρ νοῦν».

Ἑξαποστειλάρια· τοῦ ἁγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς ἐορτῆς· «Τὴν
σάρκα περιτέμνεται».

Αἵνοι· τὰ 4 προσόμοια· «Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐξῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιástῳ ἡ γῆ, σαλευθήτω
ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα,
ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».
«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».
«Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Ἀπολυτίκια· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ
ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος» (ζήτει μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ φάλλεται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Με-
γάλου Βασιλείου·

Ἦχος β'

«Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωσ-
τῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασί-
λειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί» «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν» (ὄρα εἰς
τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 21).

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α' χορός· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β' χορός· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ὁ α' χορός· τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμετέρας.

Ἦχος β'

«Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμετέρας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Οἱ χοροί· Τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῷ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέῳ ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Εἴτα ἡ ἀπόλυσις.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης, Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ ὁσίου.

Πανηγυρίζει τὸ ἱερὸν ἡσυχαστήριον τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ παρὰ τὴν Σκουριώτισσαν Σολέας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' στιχηροῦ λέγονται οἱ στίχοι·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλονται τὰ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον ὠρισμένα τριώδια (ἢ κανῶν) τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς (ὅρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 19 ἐξ.). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «*Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (*Πέμπτη ΚΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν*) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Τῷ πρωτῷ. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὠραὶ τῶν Θεοφανείων, ὡς κατωτέρω. Ἐν αὐταῖς δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπο-

λυτικίου· «Ἀπεστρέφετο ποτέ», λέγεται τὸ ἕτερον προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών».

Ώρα Α΄

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σοῦ ἐστίν». Ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α΄ χορός· τὸ α΄ ἰδιόμελον· «Σήμερον τῶν ὑδάτων» (ἄνευ στίχου).

Ὁ β΄ χορός· τὸν στίχον· «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεύμ» καὶ τὸ β΄ ἰδιόμελον· «Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα».

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν».

Ὁ γ΄ χορός· τὸ γ΄ ἰδιόμελον· «Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ώρας. Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ώραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἡ

Ώρα Γ΄

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρᾳ. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ώρᾳ τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος· «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος

καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Θεέ», ἄρχεται ἡ

Ὡρα 5'

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρῥησίαν». Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ιδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὡρα τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β' ιδιόμελον ὁ στίχος· «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἄρχεται ἡ

Ὡρα 9'

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ιδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν» καὶ τὸ ιδιόμελον· «Ὅτε πρὸς αὐτόν», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ιδιόμελον· «Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ιδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Μὴ δὴ παραδῶης» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα.

Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἰβ', καὶ τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» χῦμα (τρίς). Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοί· «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καί· «Ἵψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Φώτων. Προεόρτια τῶν Φώτων, ἡ σύναξις τῶν ἁγίων Ὁ ἁποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου, Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων, Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Χρυσάνθου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημείωσις. Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν τῇ 2α Ἰανουαρίου, ἀλλ' ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικὸν δὲ τὸ «Ἀγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ».

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Παραμονή τῶν ἁγίων Θεοφανείων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων, Συγκλητικῆς ὁσίας.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν ζ'

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ προεόρτιος καὶ ἡ τῶν μαρτύρων.

Νηστεία. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών».

Κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Προεόρτια ἄσματα» (2α Ἰανουαρίου) καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων· «Θεωνᾶν καὶ Θεοπέμπτων» (5η Ἰανουαρίου).

Δόξα, τὸ προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμὲ» (5η Ἰανουαρίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ» (3η Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἀπεστρέφετο ποτέ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἀπεστρέφετο ποτέ».

Καθίσματα· τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (5ῃ Ἰανουαρίου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Εὐφραίνου ποταμέ», διὰ δὲ τὴν β'· «Τὸν ἀκατάληπτον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (ᾧρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 16).

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν μαρτύρων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων· «Θεόπεμptos ὀφθεῖς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ὁ μέγας ὑετός».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς· τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια· (ᾧρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 17) τὸ 5' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος» καὶ τὸ προεόρτιον· «Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας».

Αἱνοὶ· ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προεόρτια προσόμοια· «Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ» (5ῃ Ἰανουαρίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Δόξα, τὸ προεόρτιον· «Ἰωάννη Βαπτιστὰ» (5ῃ Ἰανουαρίου, εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν).

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 18-19).

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἀπεστρέφετο ποτέ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. «Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ¹, ὡς ἀκολουθῶς.

1. Ἐτέρα τάξις τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων, ὅστις τελεῖται ἐντὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις ἐπεκράτησεν, ὡσάκις τὰ Θεοφάνεια συμπέσουν ἐν Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ, τῷ πρωτῇ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς νὰ τελεῖται μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίαν ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς τῶν Θεοφανείων. Ὅμως κρίνομεν ὀρθὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ λειτουργικὴ μας παράδοσις γνωρίζει καὶ ἄλλην τάξιν, παλαιότεραν τῆς ἀνωτέρω ἀναγραφομένης, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς τελεῖται ἐντὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς. Οὕτως ἀποφεύγονται ἄτοπὰ τινα εἰς τὸ *Τυπικόν*, ὅπως π.χ. ἡ τέλεσις τοῦ Ἀγιασμοῦ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἑσπερινοῦ, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται καὶ ἡ εἰσόδουσις εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ φαλμωδία τοῦ ἀπολυτικίου καὶ τοῦ κοντακίου τῆς ἑορτῆς πρὶν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτήν καὶ ἡ ἄνευ τελέσεως τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀπόλυσις. «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος».

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας τῆς παραμονῆς, θὰ ψαλῇ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς μέχρι καὶ τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν. «Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου», ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα. «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» καὶ τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς ὡς ἀνωτέρω μέχρι καὶ τοῦ ἰδιομέλου. «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί». Εἶτα. «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» (τρὶς) καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Τῷ δὲ ἑσπέρας, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου χῦμα. Εἰς τὴν α' στάσιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῶν τροπαρίων. «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτίκιον. «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε». Εἰς τὴν β' στάσιν, ἀντὶ τῶν τροπαρίων. «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», λέγομεν, καὶ πάλιν χῦμα, τὸ κοντάκιον. «Ἐπεφάνης σήμερον». Μετὰ δὲ τὴν μικρὰν δοξολογίαν, ψάλλονται τὰ

Ψαλλομένων τῶν ιδιομέλων· «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων», ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὁ δὲ διάκονος θυμῖα τρεῖς κύκλῳ τὴν κολυμβήθραν.

Μετὰ τὰ ιδιόμελα, ἀναγινώσκονται αἱ 3 προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά, ὁ δὲ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Πληρωθείσης τῆς συναπτῆς, ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Μέγας εἶ, Κύριε» (τὸ προοίμιον τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ· «Τριάς ὑπερούσιε» δὲν ἀναγινώσκεται τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων, ἀλλὰ μόνον τὴν κυριώνυμον ἡμέραν), ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Τρεῖς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «Αὐτὸς οὖν, φιλόνηρωπε βασιλεῦ» καὶ· «Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Ἀμήν».

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς τὸ «Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν» καὶ τὴν εὐχὴν· «Κλῖνον, Κύριε». Καὶ εὐθύς, βαπτίζων τὸν τίμιον Σταυρὸν, ψάλλει τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου», τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ δῖς. Ἐπειτα ῥαντίζει τὸν λαόν, ψάλλων τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ῥείθροις». Εἶτα, ἀσπαζομένων τῶν πιστῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ῥαντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ψάλλεται τὸ ιδιόμελον· «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια μεθέορτα τῶν Φώτων.

ιδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἐορτῆς καὶ τελοῦμεν τὴν δέησιν αὐτῆς. Εἶτα, ψάλλονται τὰ ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἐορτῆς, μεθ' ἧ· «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε» (τρεῖς), ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, ὡς συνήθως, καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τῷ ἐσπέρας δὲν τελεσθῇ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἡ λιτὴ τῆς ἐορτῆς ὡς καὶ τὰ ἀπόστιχα αὐτῆς δεόν ὅπως ψαλοῦν τῷ πρωῒ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεσονυχτικοῦ, μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα· «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὁλόκληρον (ζήτηι τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολούθως ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ε' ἀνάγνωσμα· «Εἶπεν Ἡλίας». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὁλόκληρον (ζήτηι τοῦτο μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα). Ἀκολούθως ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

ς' ἀνάγνωσμα· «Παρεγένετο Νεεμάν».

Εὐθὺς (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου), ὁ Ἀπόστολος· «Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ».

Εἶτα ἡ ἑκτενής, τὸ «Καταξίωσον», τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ εὐχή τῆς κεφαλολοκλίσιας².

2. Ἐνταῦθα δύνανται νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης ὑποσημειώσεως.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. **Δόξα:** «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θάλασσης».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».
 «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι».
 «Δαυῖδ πάρεσο πνεύματι».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα».
 «Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα».
 «Συντηρώμεθα χάριτι».

Τοῦ β' κανόνος

Στίχ. «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου».
 «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Στίχ. «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ρείθροις Ἰορδάνου».
 «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου
 καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος».
 «Ἰδμεν τὰ Μωσεῖ».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
 ἐκ τῆς κατάρας».
 «Χρίεις τελειῶν».

Καταβασίαι. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρα-
 τευμάτων. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καί· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν
 λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἐορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ» (τρὶς).

Αἶνοι: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἐορτῆς· «Νάματα ἰορδάνεια».

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «... ἡμεῖς δὲ οἱ
 φωτισθέντες βοῶμεν». Τὸ ὑπόλοιπον· «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ
 γῆς ὁφθέντι καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ,
 ἀντὶ τοῦ α' στίχου τῆς μεγάλης δοξολογίας, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον·
 «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Θεία Λειτουργία

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Εἰσοδικόν· «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύ-
ριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·
Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θεϊὰν κοινωνίαν, «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου», «Πληρω-
θῇ τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχὴ· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα· «Φωνὴ Κυρί-
ου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» καὶ τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός ὡς καὶ ἐν
τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων³. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ τὸ προοίμιον
τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ· «Τριάς ὑπερούσιε». Ὅταν δὲ ὁ
ιερεὺς ῥαντίζῃ τὸν λαόν, ψάλλει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνης
σήμερον».

«Ἐῖτ' ὁ ὄνομα». Απόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Ἀκολουθεῖται ἐναυθὰ ἡ ἐπικρατήσασα πρᾶξις, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν.
Ἡ ἀκριβὴς τάξις θέλει ὅπως ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τελῇται μετὰ τὸ
ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς δοξολογίας.

7. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον· «*Ὡς Ἰορδάνη*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «*Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ*». Δόξα· «*Ἐνσαρκε λύχνη*». Καὶ νῦν· «*Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*». Εἰσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια· «*Ὡς εἶδέ σε, Δέσποτα*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «*Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστῆς*». Καὶ νῦν· «*Δεῦτε μιμησώμεθα*». Ἀπολυτίκια· «*Ὡς Ἰορδάνη*». Δόξα· «*Μνήμη δικαίου*». Καὶ νῦν· «*Ὡς Ἰορδάνη*». Απόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*».

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μνήμη δικαίου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες· ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 6 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ ἱαμβικαί· «*Στείβει θαλάσσης*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθὲς καὶ ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα· «*Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν*». Καὶ νῦν· «*Σήμερον ὁ Χριστὸς*» μέχρι τοῦ «*... ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν*». Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθὲς διὰ τοῦ· «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ*», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «*Μνήμη δικαίου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «*Ὡς Ἰορδάνη*» καὶ «*Μνήμη δικαίου*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικόν·

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὅρθρῳ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἐορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις, τῆς ἐορτῆς.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Πολυεύκτου μάρτυρος.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἐὰν ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Γρηγόριος, Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον μεθεόρτον τῶν Φώτων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (ζῆτει τῇ Παρασκευῇ Β' ἐβδ. Λουκᾶ). Κανόνες· ὁ α' τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6. Καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἐορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Τατιανῆς μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Ζ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐν Ἰορδάνῃ». Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς».

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (6ῃ Ἰανουαρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας· «Ὅτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ» (12ῃ Ἰανουαρίου).

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ» (6ῃ Ἰανουαρίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον» (6ῃ Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (12ῃ Ἰανουαρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Ἰορδάνῃ ποταμέ», διὰ δὲ τὴν β'· «Βαπτίζεται Χριστός».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνης σήμερον», εἶτα τὸ

κάθισμα τῆς ἀγίας· «Κατ' ἔχνεσι τοῦ σοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὁ μέγας ὑετός».

Ἀφ' 5' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός» (6ῃ Ἰανουαρίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν· «Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Ματθαίου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.

Σημεῖωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἀγίων ἀββάδων, ἑορταζομένων τῇ ιδ' Ἰανουαρίου, διότι κατ' αὐτὴν ἀποδίδεται

ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον τῶν Φώτων.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων.

Ἐν τῇ Θ´ Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρὶς). Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ (τῷ καθ' ἡμέραν). Μετὰ τὸ α' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καί, μετὰ τὸ β', τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 9ης Φεβρουαρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» καὶ κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν», ἐκτὸς τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ἐν ᾗ φάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 18-19). Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· «Καὶ νῦν», τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (ι' λεπτῶν). Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινὸν Η'

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναία*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἔργοις λάμπαντες».

Κοντάκιον· «Ἱεράρχαι μέγιστοι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τῆς μακαριότητος» εἰς 4.

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «Εὐφραίνου Αἴγυπτος».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ἁγίου· «Ὅσιε πάτερ».

Καὶ νῦν: τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τῆς ἐρήμου πολίτης». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἀσκήσεως πυρί». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁδήγησον ἡμᾶς».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ἁγίου· «Ἀγγελικὸν τὸν βίον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ».

Αἱνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Η' ἑωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Ἀπόστολος τῆς ΚΘ' Κυριακῆς· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ».

Εὐαγγέλιον τῆς IB' Κυριακῆς Λουκᾶ (ι' λεπτῶν)· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Ματθαίου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτρان παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

21. ΤΡΙΤΗ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος, Ἀγνῆς μάρτυρος.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ξένης ὁσίας, Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίου, τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τοῦ ἁγίου Νεοφύτου κατὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ἑγκλείστρας.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῆς Θεοσημείας καὶ τοῦ ἁγίου Φίλωνος εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῳ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· «Καὶ νῦν», τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ'

έορτης. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (Ζακχαίου). Ξενοφώντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινὸν Θ΄

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ ποιμενικὸς αὐλός».

Κοντάκιον· «Θεολόγῳ γλώττῃ σου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Λάμπων ἁξιώμασι ψυχῆς».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκιον: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «*Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότης*». Δόξα,
καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὡς Παρθένον καὶ μόνην*».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.
Καταβασίαι: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*» καὶ
τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· «*Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας*».

Αἵνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Θ' ἐωθινόν· «*Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων*».

Καὶ νῦν: «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

Ἀπόστολος τῆς ΑΒ' Κυριακῆς· «*Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος*».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΕ' Κυριακῆς Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱερουσόλῃμ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΑΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Δημητριάδου ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριάδου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . **Καταβασίαι:** «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἐφραὶμ ὁσίου τοῦ Σύρου.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἱππολύτου πάπα Ῥώμης ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται».

Ἀπολυτίκια· τῶν ἀγίων· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων ἕκαστος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἥχον β', εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ἡ τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», «Ὡς τῶν ἀποστόλων

όμότροποι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. **Κοντάκιον**· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. **Κοινωνικόν**· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ὅπου ἐορτάζωνται ἐπισήμως οἱ ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· «Καὶ νῦν· Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Σκέπη καὶ ἀντίληψις». Ἀπολυτίκιον· «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων». Δόξα, καὶ νῦν· «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον». Εἰς τοὺς αἶνους· «Καὶ νῦν· Οὐκ ἀποκρύπτω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. **Κοντάκιον**· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. **Κοινωνικόν**· «Εἰς μνημόσυνον».